

PROROGATYWA (1) *sb f*

A pl prorogatywy.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Szczególne prawo, uprawnienie, przywilej [prorogativa Łac śr]:

Szereg: »wolności i prorogatywy«: tak tymże pyełzym wybranczom, aby tym pochtorneyezy do spraw Riczerłkich byeli. Pewne wolnoćczy ot Roboth wżelakych I inne prorogatiui, sktorich bi łzę czyełzycz y onnych wżiwacz mogli, I poźwolełizmy Zapkościer 1582/32v.

Synonimy: prawo, przywilej, wolność.

Cf PREROGATYWA

AĆ